

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

EXAMEN PUBLICUM ANNIVERSARIUM

IN

SCHOLA METROPOLITANA

XII CALENDARUM OCTOBRIS A. MDCCCXXVII.

HABENDUM

INDICIT

RECTOR SCHOLÆ

NICOLAUS LANG NISSEN,

DOCTOR PHILOSOPHIE ET MAGISTER ARTIUM ATQVE PROFESSOR, ORD. DANNEBR. EQVES.

Inest oratio habita in solemnibus scholæ ad tres Collegas
muneri suo præficiendos.

HAVNIAE 1827.

TYPIS DIRECTORIS JANI HOSTRUP SCHULZTII,
AULE ET UNIVERSITATIS TYPOGRAPHI.

Oportere magistrum ita se gerere præceptorem annisque majorem, ut in pueris
jam atque adeo adolescente virum futurum intueatur atque suspiciat.

O r a t i o,

quam in Solemnibus *Scholæ Metropolitanæ*
ad tres Collegas Adjunctos muneri suo rite publiceque
præficiendos,

die XIX Octobris anni 1826,

habebat

Rector Scholæ

Nicolaus Lang Nissen.

Auditores illustrissimi, amplissimi, summe reverendi, doctissimi, omnium ordinum, qvotquot adestis, optimi!

En nos cinctos corona puerorum et juvenum; eorum vero, qvos cogitare decet nos, post paululum annorum futuros e pueris adolescentes, integro virium animique robore vigentes, post duo lustra vel tria ex adolescentibus viros, annis et mente confirmatos, datusque focus domesticis alios patresfamilias, rebus publicis alios cives, alios rerum et negotiorum administratores. Imo vero qvis, talem ætatis florem intuendo, temperabit sibi, qvominus, ruptis angustiis carcerum præsentis temporis, aliquam futuri temporis imaginem animo concipiat? Qvippe oculus corporis nostri solum puerorum et juvenum gregem hic coram videt; mentis vero oculus, temporis futuri involucra rētegens, ventura ita divinat, ut, qvi hodie Vobis, auditores humanissimi! apparent hujus scholæ alumni, eos animo prospiciat, scena post aliquid annorum mutata, qvum nos e vita decesserimus, in locum nostrum successisse — qvi hodie adsunt ad instar agminis formicarum, veris et ætatis tempore copiam sedulo ad cellam promtuariam congerentium, eos prævideat, post breve tempus penus paratum, opere fervente, in omnes partes salubriter distribuentes laborem exercere, adeoque; qvidquid boni est in hac vita, ejus causam atque materiem in iis inesse præsagiat.

Sic sagax illa cordataqve mulier Tanaqvila, regia conjux Tarqvinii prisci, qvum dormienti pueru Servio Tullio, ut apud Livium legimus, in ædibus regiis caput ardere vidisset, exqve prodigii miraculo fortunam moresqve alumni fato monstrari intellexisset, maritum alloqvens, "videsne,

inquit, puerum hunc, quem tam humili cultu educamus? Scire licet, eum lumen quondam rebus nostris futurum atque præsidium. Proinde itaque materiem ingentis publice privatimque decoris omni indulgentia nostra nutriamus!” Et puer, coepitus erudiri artibus, quibus ad magnæ fortunæ cultum ingenia excitantur, juvenis vere regiae indolis evasisse fertur. Quidni et nos, qui ætati puerili juvenilique singendæ atque erudientæ vitam impendimus, prudentem illam divinamque mulierem ita imitamur, ut, non ex alicujus prodigii miraculo, sed ex signis, quæ in erectissimo quoque puero virtutem moresque manisestant, virorum indolem sortemque futuram, providi, quibus timemus, auspices, auguremum? Quidni et nos ad ejus exemplum materienr optimæ eujusque rei in alumnis nostris, omni, quæ fieri potest, cura, docendo, monendo, adhortando, adjuvando, tuemur atque conservamus?

Qvare a vobis, auditores omnium ordinum optimi! peto, ut verba facturo mihi in hisce solemnibus, quum in hanc deductus sim cogitationem, in ea liceat paulum immorari, commodasque dicenti præbeatis aures, dum ipsis solemnibus præfando paucis ostendere studebo,

*opertore magistrum ita se gerere præceptorem annisque majorem,
ut in puero jam atque adeo adolescente virum futurum intueatur atque suspiciat.*

Magister vero ubi sic in puero jam virum futurum intuebitur, non minus suis ipsius rebus quam juventutis commodis inservire se deprehendet. Etsi enim non id mihi hodie agendum sumsi, ut de commodis inde redundaturis etiam ipsis docentibus, non solum dissentibus, disseram, attamen, quum quod alteri conducat, idem alterius intersit, neque hanc rationem omittendam duxi, quin moneam, tanto minus molestum docenti fore munus suum, quanto magis volenti sit, tantoque gratius ei acceptiusque fore, quanto majorem habeat causam discipulos suos diligendi atque colendi. Quid est vero, quod, si præceptoris animo discipulis conciliando opus erit, nec ipse sponte et quodam impetu eo ferri se patifur, ad id efficiendum

plus valeat, quam revereri in puerō humanitatem, atqve ita hominem in homine videre, ut, qvidqvad boni et eximii in humana natura insit, ejus lubens vel in puerō semina agnoscat, idqve omni modo fovere, tueri et alere velit et cupiat?

Ut vero dignus sit, qvi dicatur in puerō jam virum intueri, oportet eum hanc humanitatem, aliter in alio se manifestantem, vimqve adeo homini insitam, qvalis in unoqvoqve puerō vel juvēne apparet, penitus cognoscere studere, ut, quantum sua cujusqve natura permittat, sollerti doctrina veroqve cultu eam promoveat augeatqve. Ne vero longius evagetur oratio mea, disputationis hujus eam hodie partem prætermittendam duxi, qvæ ad mores et ingenia puerorum, qvalia pleraqve sunt, in universum pertinere videatur. Magistrum vero, ut humanitatem jam in puerō revereri dicatur, magis etiam oportet, in erectioribus animis et moribus posterioris ætatis exspectationem ita respicere, ut eam cogitet a se repetituram, qvæ prior ætas ipsi crediderit, ipsumqve, nisi integrum reddiderit, incusatram, caveatqve diligenter, ne, quam perversitatem visiositatemqve cum ætate puerili atqve juvenili nonnulli morosiores homines querantur et criminentur ita connexam, ut ab ea separari non posse dicatur, eam male interpretando, vel unum solum ex illis minimis incuria sua aut inscitia pessum ire sinat.

Qvodsi enim ingeniorum, qvæ litteris excoli solent, in majore parte est mediocritas qvædam, inter eximiam virtutem, qvæ docenti raro obtingit, et tenuem facultatem, qvæ nunqyam ei obtrudi deberet, media, hujusmodi ingeniorum hoc proprium esse videtur, qvod nec prorsus magistro contemni debent, qvum utiqve certioris sœpissime sint fidei quam ingenia feliciora, nec multam magistrorum artem reqvirunt et sollertia tractandi se atqve coercendi. Est vero aliud genus ingeniorum, qvod, etsi difficilis est tractatu, si qvis omnes uno ordine velit habere, diligentiusqve a magistro observari opus habet, eidem tamen, si sapit, adeo exoptandum est, ut talis pueri perversitatem, quam dicunt, non nunqyam sibi molestam esse malit,

quam justam multorum aliorum tranquillitatem, ne dicam langvorem, inertiam aut cunctationem, nihil unquam turbarum sibi creare. Dico erectoris indolis pueros atque juvenes, quos, si quando, quae est vivacior eorum natura, ordinem excedunt, ut continere necesse est, ita alia ratione ac communia et mediocria ingenia, continendos esse apparent atque in ordinem redigendos, quid? quod longe alia ratione in universum habendos.

Enim tales pueros atque juvenes, dum scholis magistrorum intersunt, quomodo ab ore docentis pendeant, quae traduntur, celeriter percipient, quam libet multa infundas, sua faciant, imo plura sibi dari cupiant. Quam volupe est magistro, in mediocribus ingenii dolandis frustra defatigato, alumnis non nunquam ejusmodi indolis exhilarari! En vero eosdem, omnium rerum inter condiscipulos regimina, quomodo, si, recte ac sapienter habiti, in meliorem causam ducantur, ipsique meliora sapere assuecant, condiscipulatui salutare exemplum omniumque, quae optima cogitantur fiuntque, autores evadere possint. Qui sibi fudit enim, dux regit examen, sapiens ille poeta dixit. Idemque aliter ac in vita communi meliusque inter pueros dicit evenire, qui ludentes, rex erit, ajunt, qui recte facit. Quantuvero intersit magistri et publice et privatim, tales pueros ad suas partes trahere sibi liberaliter conciliare, ut habeat ipse eos sibi adjutores, non adversarios, ut habeant discipuli, qui recte utiliterque ipsorum non modo jocos verum etiam seria regant, quis est, quin videat? Multa vero ipsi nobis saepe mala facimus in ejusmodi pueris. Cum enim negari nequeat, talia saepe ingenia difficulter sibi temperare, quominus, quae est vegetior eorum natura, mobilitati alicui non nunquam indulgentes, aut temere interrogando lectiones intempestive interrumpant, aut contra dicendo imprudenter turbent, aut minus aequo ad obsequium proni aut puerili aliquaque sui fiducia inducti verba sibi imperari aegre patientur, equidem multum absum, ut velim iis vel minimum licentiæ a magistris tribui; at vero vivaciori eorum naturæ id dandum puto, ut ne, sedatorum ingeniorum aequo plus amantes, erectioreaque naturam pravitatem et ma-

litiam habentes, qvos excusare fas sit, eos oderimus, laudabilesqve naturae vires interire sinamus.

En vero eosdem, non soli scholæ utilitatem, exhilarationem animi docentibus, dissentibus exemplum ostendentes, sed publicæ etiam vitæ præsidium, humanitati salutem, civibus, patriæ operam et usum pollicentes. En eosdem, jam ineunte ætate, vim insitam ita arguentes, ut, qvales viri futuri sint, si recta doctrina atqve institutio adhibeatur, in animo augurari liceat. Quid enim? Etsi in re manifesta historiæ testimonio non opus esse videtur, nonne sic in puero Cyro illo, abjectissimi bubulci filio habitu, qvum inter colludentes pueros rex creatus, regioqve imperio dexterime usus, principis apud regem ministri filium, male mandatis parentem, male verberibus mulcasset, et coram Astyage constitisset, liberaliore atqve impavido responso: "*qvodsi hujus rei causa malum tibi, o rex! commeruisse videor, en tibi præsto sum:*" ingenuam regiamqve indolem sese ultro manifestasse videmus? Et sic qvidem res dijudicanda esse videtur, ut verum esse intelligamus, qvod ille Themistocles, qvi multa ineuntis adolescentiæ vitia vir maximis emendavit virtutibus, postea de se ipse dixisse fertur, "*asperos nempe indomitosqve pullos sæpiissime, si quis veram doctrinam institutionemqve adhibeat, optimos evadere eqvos.*

Hic vero ipsa res me admonere videtur, ut non prætermittam, hujus viri, quem nuper dixi, magistrum, seu verius educatorem, paedagogum, — hoc enim magnopere mihi videtur dolendum, pueritiae magistros non esse eosdem semper ejus educatores — ad coelum laudibus efferre. Hunc enim video, si quem alium in puero educando erectioris et tantum non indomiti ingenii, jam virum intuitum esse adeoqve humanitatem in puero reveritum, ut omnibus, qvi in pueris et juvenibus erudiendis versamur, sapientiæ, moderationis et providentiæ exemplum esse debeat. Non lubet immorari fabulis, qvæ de dissolutis Themistoclis in pueritia moribus feruntur; malo iis, qvæ historica fide a Plutarcho traduntur de mobilitate ingenii ejus inter discendum, deque ea animi pertinacia, qva elegantiorum

artium doctrinæ se tædere libere profiteretur, fidem habere. Qvotus vero quisqve pueritiæ magister insitam erectiori ingenio vim jam in puero sic, ut ille Themistoclis educator, vidisset? qvotus quisqve vel indomito in juvene ita humanitatem esset reveritus, ut, qvum inconstantem nutricrium semper aliud agentem videret, patientiam suam non ultra vinci passus esset, qvam ut memoranda illa verba eloqui soleret: "*nœ tu, puer optime! nil parvi eris, sed magnum aliquid, aut boni aut mali!*" Profecto aliorum non pauci, humanæ naturæ minus periti, minusque pròvidi, iñque puero puerum solum intuentes, nihil ultra, ingenuas naturæ vires, virum cum puero, interire atqve pessum dari facile passi essent.

Hujusmodi vero pueros erectioris indolis non solum præsens, sed et futura generatio exigit; eos cives, patria resqve publica præsidium sibi exspectant; eos postera ætas, a priore ætate magistro commissos, sibi reddi poscit. Nos itaqve, qvi pueritiæ erudiendæ operam navamus, ne patiamini, hanc posteritatis vocem frustra emitti! Imo imitemur sedulo providum illum Themistoclis educatoris animum, in puero virum prospicientem, rectaque doctrina ferociorem naturam efformantem. Imo vero nos, collegæ doctissimi! serio imitemur prudentem illam Tanaqvillam, et qvidem ita imitemur, ut, qvoscumqæ curæ nostræ traditos erudiamus, in iis etiam viros futuros intueamur, sique aliquos invenerimus erectioris indolis, eos, materiem publice privatimqve salutis, omni, qva possimus, diligentia tueamur, tantoqve majore cura tueamur, qvanto æqviora et justiora posteritatem a nobis repetituram intelligimus! Qvod deus opt. max. faciat, ut bene nobis prospereqve eveniat!

* * *

Omissis vero, qvæ hactenus disserui, ipsorum solemnium horum prolusionem, ad id, qvod reliquum est, transeo, ut novos tres collegas doctissimos muneribus suis publice atqve solemniter præficiendos renuntiem. Quod facturo persvasum est mihi, qvæ bene precaturus sum iis, munus auspicantibus, eadem vos, auditores humanissimi! anipo pio participaturos.

Præterlapsi sunt vero septem anni, ex qvo novissime hujusmodi solemnitas in hac schola ad tres itidem collegas muneri suo præficiendos habebatur. Medio vero tempore, qvod fuit interea haud adeo longum, haud paucæ mutationes numeri magistrorum scholæ, ut in hujus scholæ rebus sæpius qvam alibi solet fieri, evenerunt. Reliqverunt interea scholam nostram seqentes: e numero magistrorum primariorum vir doctissimus *Simon Meisling*, regendæ scholæ Slaglosianæ admotus, postea et qvidem nuper scholæ Helsingoranæ præfектus; e numero Adjunctorum: 1) Adjunctus *Johannes Hansen*, olim hujus scholæ discipulus ipse optimæ spei, postea in magistrorum numero annos non paucos singularibus docendi dotibus conspicuus, ad dignitatem primarii magistri scholæ Neocopiensis in Falstria evectus, nuper præmatura morte e mortalium numero sublatus: sit terra levis placida pace composito, molliterque ossa cubent! — 2) Adjunctus *Laurentius Christianus Holsöe*, morum probitate non minus qvam sana et liberali disciplinam religionis hic tradendi ratione de schola nostra optime meritus, munere antistitis sacrorum coetus Öster-Egitsborg in Sjællandia donatus; — 3) Adjunctus *Sophus Zahle*, ut ingenio ita morum svavitate et amabilitate inter nos nunqvm obliviscendus, ad sacra coetuum Assens et Klakring in Jutia curanda vocatus; præterea e numero magistrorum ordinariorum *Christ. Ericus Thurah*, jam inter Ripenses ad ædem St. Catharinæ antistes sacrorum auditoribusque freqventibus concionator probatissimus. Qvæ mutationes magistrorum qvum se ita forte exciperent, ut novus magister non prius fere in locum antecessoris esset suffectus, qvam vel rumor ederetur vel exspectatio oriretur novæ alicujus mutationis futuræ, hinc factum est, ut, qvum ejusmodi rumoribus tardius, qvam credetur, eventus stetisset, solemnia novos magistros, interea factos, muneribus suis publice præficiendi non indies sed in annos procastinarentur, donec tandem prorsus omittenda qvam serius facienda viderentur. Qvod vero ita accidisse qvum hodie excusare cogar, tum tanto quidem vehementius excuso, qvo magis et mea et scholæ causa doleo, eorum, qui in abeuntium

locum erant suffecti, par magistrorum nobilissimum interea nobis amissum esse, alterum qvippe, *Sophum Zahle*, jam ante biennium nos reliqvisse, alterum, *Paulum Möllerum*, jam in eo esse, ut nos relinqvat, et qvidem *vale* dicturum nobis hodie adesse, tum spero fore, ut ob ea, qvæ dixi fortuito et ingrate accidisse, apud omnes, ad qvos pertinet, excusationem habeam, mihiique liceat vos, auditores! qvorum id scire interest, edocere, e tribus Adjunctis, ante hoc triennium designatione regia creatis, solum remanere nobis Collegam doctissimum, lingvarum orientalium scientissimum, *Jacobum Christianum Lindberg*, hoc anno vero, mense Martio, litteris regiis Adjuncrorum munus duobus Viris juvenibus, eruditionis et morum laude probatissimis, demandatum esse, scilicet ornatissimo *Bonaparte Borgen*, Candidato Philologiæ, et ornatissimo *Petro Andreæ Plum*, S. M. Candidato, qui utrique vero ad anni spatium et dimidium scholarum nostrarum horas extra ordinem participarunt, hujusqve mensis die tertio Adjuncti munus similiter Viro juveni ornatissimo *Rudolpho Joh. Fr. Henrichsen*, Candidato Philologiæ, litteris regiis esse demandatum.

Cumque sic Regi Augustissimo placuerit, rebus scholæ hujus consulenti, hos tres collegas doctissimos atqve ornatissimos Adjunctos scholæ constituere, deum ante omnia preccemur, ut novos hoscc magistros spiritu, voluntate atqve viribus propitius instruere atqve roborare velit, ut in dei gloriam, patriæ salutem, urbis hujus ornamentum, scholæ atque juventutis utilitatem opera eorum eveniat, utqve liberali studio commoti, viribus integris confirmati, conamina sua bene succedere videant.

(Qvæ hujus loci erant, conversa ad novos magistros oratione, adpellationes, ad unum qvemqve singulatim et nominatim factæ, ad eos tum auditoribus juventutique scholasticæ monstrandos, novos magistros a Rege Augustissimo creatos, tum scholæ Adjunctos rite proclamandos atqve renuntiandos, eas, qvum et communem aliquam for-

mulæ legem seqvi necesse esset, et publice ad lectores minus videantur pertinere, hic omittendas esse duxi.)

Salvete, collegæ doctissimi, ornatissimi! novumque munus vestrum strenui capessite, omnibus, qvi adsunt, congratulantibus et bene precantibus!

Tandem Tu, collega doctissime, Lector *Paule Möller!* accipe pauca verba mea, et nomine scholæ hujus et meo ipsius Tibi vale dicentis. Ades enim inter nos, non auspicaturus hodie aliquod munus tuum, sed munere tuo, quo per triennium tanta cum laude functus es, quantam commendationem famæ tecum attulisti; Te abdicaturus. Te alterum quippe collegam carissimum præceptum it nobis Universitas Fredericiana Norvagorum; priorem intercepit nobis *Herslebium* nostrum, cui, si quando pudor et incorrupta fides nudaque veritas ullum inveniet parem, Te sane inveniet. Is est animi candor et ingenuitas, ut, si cui contigerit aliquod tempus Te familiariter uti, nemo possit Te non penitus cognitum habere, — si quis Te cognitum habeat, nemo bonus possit, quin Te diligat. Mihi quidem heu nimis breve tempus, si mea potius quam tua commoda respicere liceat, datum doleo, te tuisque virtutibus fruendi; satis temporis datum lætor te ita cognoscendi, ut non possim Te non amare et colere. Macte itaque esto doctrina, ingenio morumque amabilitate! — Sis felix, ubicunque mavis, nostrique memor vivas et hujus scholæ! Vale!

Denique vos, carissimi hujus scholæ alumni! verba benevoli monitoris accipite, hortantis vos, ut, quia quidem mente huic solemnitati haud dubie interfueritis, in animis vestris eam ne torpescere sinatis, ut neque laborem præceptorum vestrorum irritum faciatis, neque abeuntis magistri spem de vobis conceptam frustremini. Estote modesti, animo et domi et in schola rebus honestis intento, semperque in id incumbite, ut, quantum in vobis sit, et litteris artibusque stet honos et gratia vivax, et haec domus, fingendo sollerti disciplina ingenio exstructa, per vos indies melius audiat!

Quam Tu, deus opt. m., semper servare velis atque tueri, ut protegat hinc numerus juvenum, veri decoris et publice et privatim materies, qui-

que vere viri aliquando faciant, at Regis Augustissimi Regiaeque domus comoda, salus patriæ, urbis hujus ornamentum artiumque et litterarum laudes indies magis magisque augeantur! Fac ut per artes et litteras vera humanitas veraque felicitas omnibus locis crescat! fac ut habitet verus animi cultus in eorum mente, penes quos est, eum inter alios aut alere aut opprimere! fac ut tenebræ superstitionum et inscita in his terris profligentur et exsulent. Fac, ut scholæ nostræ, sapienti moderamine usæ, strenuorum magistrorum concordia et honestorum discipulorum probitate virtutisque amore semper florent et vigeant. — Dux.

Reliquum est, ut, quam ob causam hisce, qualia ea cunque sint, evulgandis proluserimus, paucis indicemus. Instat examen anniversarium in schola nostra publice et eo quidem ordine, quem schema huic scriptioni adjunctum exhibit; agendum; cui ut freqventes adesse velint discipulorum patres tutoresve et quicunque litteris, juventuti rebusque nostris bene cunpiunt, officiosissime rogamus.

S C H E M A

over Examinationens Gang ved den offentlige Examen i September 1827 i
Metropolitanskolen.

I 4de Classes Læsestue.

Torsdagen den		
9-11½ Latin	III. A.	
11½-12½ Latin	II. A.	
4-6 Hebraisk	IV. Cl.	

Fredagen den

9-11½ Historie og Geographie	IV. Cl.
11½-12½ Græsk	III. A.
4-6 Dansk	I. Cl.

Löverdagen den

9-12 Latin Stiil.	
12-2 Tydsk Stiil.	

Mandagen den

9-11½ Hebraisk	III. A.
11½-12½ Latin	II. B.
4-6 Historie og Geographie	II. A.

Tirsdagen den

9-11½ Latin	IV. Cl.
11½-12½ Latin	III. B.
4-6 Latin	I. Cl.

Onsdagen den

9-12 Dansk Stiil.	
12-2 Fransk Stiil.	

Torsdagen den

9-11½ Græsk	IV. Cl.
11½-12½ Græsk	II. B.
4-6 Religion og Bibelhistorie	IV. Cl.

Fredagen den

9-12 Græsk	III. B.
12-2 Fransk	III. A.
4-6 Græsk	II. A.

Löverdagen den

9-11½ Religion og Bibelhistorie	III. A.
11½-12½ Tydsk	III. B.
4-6 Historie og Geographie	II. B.

I 5die Classe B's Læsestue.

2ode September.		
9-11½ Dansk	IV. Cl.	
11½-12½ Historie og Geogr.	III. B.	
4-6 Fransk	II. AB.	
4-6 Tydsk I. Cl. (i II. Cl. Læsestue.)		

21de September.		
(i II. Cl. Læsestue)		
9-11½ Fransk	III. B.	
11½-12½ Dansk	II. AB.	
4-6 Religion og Bibelhist.	II. B.	

22de September.		
(i II. Cl. Læsestue)		
9-11½ Fransk	I. Cl.	
11½-12½ Naturhistorie	II. B.	
12½-2 Naturhistorie	II. A.	

24de September.		
9-11½ Mathematik	II. A.	
11½-12½ Arithmetik	II. B.	
4-6 Tydsk	IV. Cl.	

25de September.		
9-11½ Historie og Geogr.	III. A.	
11½-12½ Fransk	IV. Cl.	
4-6 Mathematik	IV. Cl.	

26de September.		
12-2 Naturhistorie	I. Cl.	

27de September.		
9-10½ Dansk	III. A.	
10½-12½ Relig. og Bibelhist.	I. Cl.	
12½-2 Arithmetik	I. Cl.	
4-6 Tydsk	II. AB.	

28de September.		
9-10½ Tydsk	III. A.	
10½-12½ Relig. og Bibelhist.	II. Cl. A.	
12-2 Historie og Geogr.	I. Cl.	
4-6 Mathematik	III. Cl. B.	

29de September.		
9-11½ Dansk	III. Cl. B.	
11½-12½ Mathematik	III. Cl. A.	
4-6 Relig. og Bibelhist.	III. Cl. B.	

Stilene udarbeides
saaledes:

Löverdagen d. 22de September.		
9-12 Latin Stiil	IV. Cl.	
— — —	III. Cl. A.	
— — —	III. Cl. B.	
— — —	II. Cl. A.	
12-2 Tydsk Stiil.	IV. Cl.	

Onsdagen d. 26de September.		
9-12 Dansk Stiil	IV. Cl.	
— — —	III. Cl. A.	
— — —	III. Cl. B.	
— — —	II. Cl. A.	
— — —	II. Cl. B.	
— — —	I. Cl.	
12-2 Fransk Stiil	IV. Cl.	

De Candidater, som i Aar dimitteres til Academiet, ere:

1. *Frederik Christian Bornemann*, en Søn af Hr. Professor, Doctor juris, Matthias Hastrup Bornemann.
2. *Hans Larsen Martensen*, en Søn af afdøde Litteratus Hans Andersen Martensen.
3. *Frederik Nielsen*, en Søn af Hr. Christian Nielsen, Kammertjener hos Hs. Majestæt Kongen.
4. *Lars Peter Larsen*, en Søn af afdøde Skipper Otto Larsen i Wordingborg.
5. *Johan Frederik Christian Stützer*, en Søn af Brændeviinsbrænder Hr. Johan Frederik Ludolph Stützer, her af Staden.
6. *Frederik Christian Meyer*, en Søn af afdøde Biskop, Doctor Theologiæ, P. Krog-Meyer.
7. *Grev Harald Ludvig Holck*, en Søn af afdøde Greve Christoph Conrad Holck, Kammerherre og Amtmand i Cismar.
8. *Johannes Andersen Gad*, en Søn af Kjøbmand Hr. Svend Gad, her af Staden.
9. *Vilhelm Johannes Ambrosius Marcussen*, en Søn af afdøde Johannes Ambrosius Marcussen, Præst til Faareveile i Sjælland.
10. *Hans Christian Heger*, en Søn af forhenværende Kongelig Skuespiller, Hr. Stephen Heger.